

Member of:
DIRECTED BY EDITORIAL BOARD
Published weekly by "Our Voices" Publishing
Co., 1255 Queen St. W., Toronto. - LE. 6-2135
Printed by Litera Printing Co., Toronto
Subscription: Canada \$ 4.00, all other
Countries: \$ 5.00

NAŠE HLASY

INDEPENDENT CZECHOSLOVAK WEEKLY—NEZAVISLÝ ČESKOSLOVENSKÝ TÝDENÍK

Saturday, November 24, 1962. Authorized as second class mail by the Post Office Department, No. 46, (293) Vol. VIII. Ottawa, and for payment of postage in cash.

PANÍ ELEANOR ROOSEVELTOVÁ

IVAN HERBEN

Nad rodným městem paní Anny Eleanorové Rooseveltové, nad New Yorkem, vlají od dnešního rána všechny vlajky jen z půli žerďe. Smutek nad úmrtím paní Rooseveltové, ať se projevuje ve výročních vůdců amerického národa, v tisku, v rozhlasu, na televizi nebo jen v útržkovitě zachycených hovorech prostých občanů na ulici či v podzemní dráze, dal by se vyjádřit snad slovem: národní jednotu smutku. Jako se projevila jednotu amerického národa v odvaze, když prezident Kennedy oznámil na televizi, že nařídil karanténu proti Kubě, tak se dnes projevuje národní jednotu ve smutku.

Paní Anna Eleanor Rooseveltová, sestřenice a později žena prezidenta Franklin Delano Roosevelta, byla jedinou "první dámou republiky", jak se ve Spojených státech žena prezidentova nazývá, která žila ve washingtonském Bílém domě plných třináct let. President Roosevelt, když byl ochromen dětskou obrnou, sám řekl: "Eleanor je můj zrak i můj sluch. A já se s ní radím o všech vážných politických problémech, které jako prezident musím řešit." Paní Rooseveltová ve skutečnosti nikdy nepřestala být "první dámou republiky." Její mnohostranná činnost politická — ne nadarmo byla nazvána strážníkem demokratické strany — práce na mezinárodním poli, zejména ovšem ve Spojených národech a pro Spojené národy, její každodenní komentáře v tisku, časté přednášky v rozhlasu a na televizi, to všechno jí dodávalo takového významu, jakoby stále ještě sídlila v Bílém domě. Kanadský státník, nositel Nobelovy ceny míru, Lester Pearson, nad zprávou o jejím odchodu prohlásil: "Paní Rooseveltová byla největší ženou našeho věku." Totéž o ní řekl před časem zesnulý generální tajemník Spojených národů Dag Hammarskjöld, který měl možnost pozorovat její práci v této mezinárodní organizaci zblízka. A s oběma se v názoru shodl v kondolenčním telegramu prezident John Kennedy. A její hlavní nejdůvěrnější politický přítel, hlavní americký delegát u Spojených národů, Adlai Stevenson, jediný, který byl kromě členů rodiny povolán k jejímu loži umrtinám, řekl novinářům: "Ztrácím v paní Rooseveltové zdroj inspirace. Náležela k lidem, kteří raději zažehnou svíce, než aby proklínali temnotu. Její svět lo ozářilo celý svět".

Sedmdesátí osmi letá paní Rooseveltová podlehla v heroickém boji, trvajícímu dva a půl roku, se zhoubnou chudokrevností. Bojovala o svůj život stejně statečně, jako v Campobelo u New Yorku zápasila o život svého manžela, postiženého dětskou obrnou a nakonec neschopného chůze. Bylo k tomu třeba statečnosti heroiny z antického dramatu: být první dámou republiky, být vzornou reprezentantkou Bílého Domu a při tom úzkostlivě dbát toho, aby Franklin Delano Roosevelt nepociťoval svou bezmocnost fyzickou. Byla to žena, o jaké čteme v biblické "Knize Přísloví:" "Ženu statečnou kdo nalezne? Nebo daleko nad perly cena její."

Ale nejen Američanům zemřela paní Rooseveltová. Také nám, Čechům a Slovákům, zemřela. Neměli jsme upřímnější a účinnější přítelkyně nad ní. Masarykovo Československo si získalo její srdce. Za druhé světové války, když byla skutečně první dámou republiky, její dveře v Bílém domě byly vždy otevřeny pro každého Čecha či Slováka. Ona to byla, která se zasloužila o to, aby městečko u Chicaga neslo jméno "Lidice" onato byla, která štědře přála americké pomoci poválečnému Československu a ona to byla, kdo rukou hedvábnou vodila Jana Masaryka po spleťkách stezek ve Společnosti národů. A konečně: Paní Eleanor Rooseveltová stále v čele akce amerických žen, která usilovaly mravním tlakem zachránit život národnímu mučedníku doktorky Milady Horákové. Bohužel její telegramy a výzvy padly na nemravný úhor komunistické — či stalinické — mašinerie šibenice. Po smrti Milady Horákové nebylo snad jediné trýzniny, na které by nebyla paní Rooseveltová promluvil. Slyšel jsem několik jejích projevů o Miladě Horákové — a všechny byly podbarveny slzami lidské úcty.

Paní Rooseveltová, jak bylo přání jejího manžela i přáním jejím, bude pohřbena v rodinném sídle, v růžové zahradě v Hyde Parku, asi 200 kilometrů na sever od New Yorku. Nám bude její poslední odpočinek připomínat hrob v Lánech. Tak jako v Lánech i v Hyde Parku v tomto roce ním čase padá na hroby listy, do zlatova zbarvené. Každý ten zlatistý list, volně kanoucí na její hrob, vyjadřuje jednu z jejích skvělých myšlenek, usilujících o dobro všech lidí na světě.

NESOUKLAS S PEARSONEM MEZI LIBERÁLY

KDY JSOU ATOMICKÉ ZBRANĚ NÁSTROJEM MÍRU

Kanadský výbor pro likvidaci atomových zbraní (nucleární odzbrojení) uspořádal anketu mezi poslanci všech kanadských politických stran a mezi členy vlády. Vedoucí liberální strany J. Pearson přednesl své známé návrhy aby Kanada zásadně odmítla atomické zbraně a omezila své závazky vůči Atlantickému obrannému paktu (NATO) a paktu o obraně Severní Ameriky (NORAD) tak, že by se na nich podílela jen konvenčními zbraněmi (budeme válčit šípy proti tankům). Členové vlády se pochopitelných důvodů vyhnuli jakékoli jasné odpovědi jsouc si vědomi, že se již jednou liberálové pokoušeli učinit otázku atomických zbraní otázkou, která by vyvolala resignaci vlády a vynutila si nové volby. Ministerský předseda Diefenbaker zůstal rovněž u své starší odpovědi, že vláda ne-

má zatím v úmyslu měnit nic na své dosavadní politice, ale odmítl ujistit výbor, že Kanada nikdy ne požádá o atomické zbraně. Poslanci Sociálního úvěru (Soered) a Nové demokratické strany (NDP) se vyslovili proti tomu, aby si Kanada opatřila atomické zbraně. Potud šlo všechno hladce, jak si to výbor představoval, rozčarování však přišlo, když se svými otázkami obrátil na stranu Pearsonovu, na poslance liberální strany.

Ze třinácti liberálních poslanců osm se jich vyslovilo pro okamžité vyzbrojení atomickými zbraněmi a tím se vyslovilo zřetelně proti politice své vlastní strany. Ze čtrnácti konservativních poslanců šest odmítlo se vyslovit pro ti atomickým zbraním a tři odmítli na otázku odpovídat. Z toho je zřejmo, že je ve sněmovně vět-

Pokračování na straně 2

'LET USA DO THE DIRTY JOB'

OUR PECULAR DEFENCE POLICY - WANTED: "A DEPOT IN DETROIT"

The Canadian defence policy goes along strange paths.

As the Time reveals and as it is partially known, the Government didn't order any alert during the Cuban crisis, adequate to the situation. But on alert the armed forces went anyway: on their own. Was in this the proper role of a government?

Neither does the Government know whether we will accept the nuclear weapons or not. These weapons are very unpleasant, true. However, can a soldier prevent shooting by throwing away his own rifle? He can, and when he surrenders, he becomes a prisoner. Canada, of course, does not mean to surrender. We rely on the United States: they will do the dirty job for us, while we join the non-nuclear club and revise our obligations in NORAD and NATO, as the Liberals suggest.

Before the crisis, there was a theory that we have time enough to acquire the nuclear

weapons when the hour comes. The Cuban crisis had such a speed that there would not have been ten minutes during which we could ask for the weapons if the Soviet reaction had been different. The US comment: 'Should we have a little storehouse in Detroit? It just won't work.'

We have a minority government, the elections may be forced upon us any time, just as another 'Cuban' crisis may come any time. We want a proper leadership, especially in the defence-policy. We cannot avoid a war by not fighting it. We cannot prove that Canada has her mission in the world affairs by supposing silently that the United States will always do what's necessary. And we would not like to trust our fate to people who do not like to face realities. Bertrand Russell may be a great man and a great scientist, however he should convince the Soviet Union first.

FRANK TRESNAK

NOVÉ VOLBY?

S. ŘEDINA

Mezinárodní napjetí v Karibském moři, na Blízkém i Dálném východě upoutalo v posledních týdnech většinu pozornosti a odsunulo do pozadí události na domácím politickém jevišti kanadském. Parlamentní volby z 18. června nepřinesly vyjasnění do politické situace země, nýbrž naopak zkomplikovaly ji do té míry, že lze vidět východisko jen v nových volbách do federálního parlamentu.

Krátce po volbách vydala dosavadní vláda min. předsedy J. Diefenbaker, která se stala vládou minoritní, řadu nouzových opatření, aby čelila monetární a hospodářské krizi, v níž se Kanada ocitla. Tlak na dolarové rezervy, nezaměstnanost a pasivní obchodní bilance vyžadovaly okamžitý zásah, aby se hospodářská krize nestala nekontrolovatelnou. Min. předseda odmítl okamžité svolání parlamentu, kterého se dožadovaly opoziční strany vzhledem na hospodářskou situaci země a vydaná nouzová opatření a odůvodnil své odmítavé stanovisko nutností uklidnění politických vášní vyvolaných volební kampaní. Tento důvod byl by správný, kdyby zamýšlený výsledek byl jej ospravedlnil. Bohužel, tento výsledek se nedostavil a naopak se zdá, že se v mezidobí nahromadilo další množství výbušných látek, které po svolání parlamentu koncem září paralyzují jakoukoliv konstruktivní práci a situaci nijak nelepší. S tohoto hlediska jeví se období mezi volbami a svoláním parlamentu časem promarněným.

Všechny tři opoziční strany vystřídaly se již v návrzích na projev nedůvěry minoritní vládě Konservativní strany, některé z důvodů věcných, některé pak — zejména Social Credit — z důvodů stranického politických. Tato strana formuluje obvykle projev nedůvěry tak, aby zahrábila dalším dvěma opozičním stranám hlasovat pro projev nedůvěry a hlasuje naopak s vládní menšinou proti návrhům obou dalších opozičních stran, takže se vláda již sedmkrát zachránila před porážkou díky střídavé podpoře některé z opozičních stran. Je na bledni, že tato situace v zákonodárném sboru nemůže odůvodňovat naději v nějaký rázný a konstruktivní vládní program, kterého je nezbytně třeba k ozdravení hospodářské situace země.

Otázku nových voleb nutno zkoumat a zodpovědět výlučně s hlediska státního zájmu a nikoliv s hlediska stranického politického. Politické strany jsou ve struktuře demokratického státu vykonavatelem státní politiky. To znamená, že politická strana má-li plnit své poslání v demokratickém zřízení, nemůže být sama sobě účelem. Nemůže prosazovat jen své zájmy, nýbrž musí zaměřit svou činnost k tomu, co prospívá celku a životním zájmům celé země. Pro vypsání nových voleb nemůže být rozhodujícím, zda je zima či teplo, zda aparát politických stran jsou unaveny z minulých volební kampaní, zda jsou připraveny či nepřipraveny na novou volební kampaň, zda vládní strana se chce udržet u moci, či některá opoziční strana se chce dostat k vládní moci. Jediným kritériem je skutečnost, že parlament v nynějším složení není schopen přikročit ve stávající kritické situaci k řešení naléhavých otázek hospodářských a zahraničně politických. Není vyloučená ba naopak je velmi pravděpodobná možnost, že ani nové volby nepřinesou absolutní majoritu žádné straně, takže žádná strana nebude moci vytvořit vládu schopnou prosadit svůj vládní program. V tom případě čeká na kanadské politiky zkouška státnická, která je přinutí přistoupit k vytvoření koaliční vlády, což se vyskytlo v politické historii Kanady jen několikrát.

Hlavní rozpor mezi vládní stranou a stranami opozičními je v otázce nouzových opatření a v hospodářských otázkách vůbec. Opoziční strany naléhají na odvolání těchto nouzových opatření a zlevnění úvěru, aby se hospodářskému podnikání dostalo nového impulsu, který by se jevil rovněž ve zvýšené zaměstnanosti. Před novými volbami bude musit každá politická strana předložit svůj jasný program hospodářské rekonstrukce, neboť voliči nespokojí se již s mlhavými prognosami a se sliby, které nemají naděje na splnění.

Neméně jasný musí být program týkající se otázek bezpečnosti Kanady a otázek zahraničně politických, zejména vztahu ke Spojeným Státům, který byl předmětem diskuse v souvislosti s minulou krizí. Bezpečnost Kanady závisí na bezpečnosti ostatních zemí svobodného světa. Proto každá země, tudíž i Kanada, musí přinést svůj maximální příspěvek k zajištění této kolektivní bezpečnosti. S tohoto hlediska nutno podle našeho názoru řešit i otázku nukleárních zbraní pro Kanadu. Má-li mít obrana vůbec nějaký smysl a nemá-li být pouze zbytečným plýtváním materiálních sil, musí mít k dispozici všechny dostupné prostředky. Jedině mohutné vyzbrojení a odhodlání použít všech prostředků

Pokračování na straně 2

ROZHODOVÁNÍ TRAGICKY NEJTĚŽŠÍ

Belgická porota, která soudila případ Dr. Casterse a paní Vandebut, kteří spolu ještě s třemi dalšími obžalovanými ukončili život sedmidenního děvčátka, které se narodilo bez rukou a nohou, rozhodovala jistě případ tragicky nejtěžší. Obžalované osvobodila zřejmě pod vlivem matčiny obhajoby. Život dítěte strašlivý a nikdo by nebyl s to mu vysvětlit zločin, který na něm spáchala společnost, že poskytla matce nevyzkoušený lék. Odpůrci osvobodujícího rozsudku namítají neoprávně, že kdyby se mělo dát jednotlivci právo rozhodovat o životě a smrti neduživých a chorých, brzy bychom přestali být civilisovanou, lidskou společností. Příklad dětí zmrazených thalidomidem je však zcela výjimečný a dá se řešit přerušením těhotenství u matek, které thalidomidu používaly. Necht' rozhodují lékaři, kteří jsou pod přísahou, rozhodli by jistě spravedlivě a lidsky. it.

SHAWOVY MILIONY NA ABECEDU

Slavný irský spisovatel Bernard Shaw byl jedním z těch, kteří si uvědomovali, že anglický pravopis je neuvěřitelně zastaralý a způsobuje nepřekonatelné nesnáze nejen cizincům, ale i těm, jimž je angličtina mateřským jazykem. Věnoval proto ve své závěti téměř celý svůj majetek na vynalezení abecedy o nejméně čtyřiceti písmenech (čestina jich má dvatřicet), která by dovolila angličtině zavést pravidlo "piš, jak slyšíš." U nás je zavedl Jan Hus na počátku patnáctého století. Když Shaw zemřel v roce 1950 ve věku 94 let, jeho majetek se rovnal jednomu milionu dolarů. "My Fair Lady," t.j. zhudebněný "Pygmalion," v němž Shaw uvedl problem angličtiny na divadelní scéně, zdvojnásobil Shawovu pozůstalost a filmové honoráře jí zvýšily dokonce napětí milionů dolarů. Britský soud však rozhodl jinak. Usnesl, že je neplatná a uvolnil na novou anglickou abecedu, která by byla dohodou celému světu, jen nějakých sedmdesát tisíc dolarů. Z nich bylo dosud použito k svému účelu jen asi čtyři sta dolarů, ale nová abeceda spatří přece jen světlo světa. Ve čtyřista dolarové soutěži vyhrál pan Kingsley Read z Worchester shire s abecedou o osmačtyřiceti písmenech a vydavatelství Penguin vydalo v ní Shawovu hru "Androcles a lev," a to tak, že jedná na stranu uvádí hru ve staré abecedě a strana protilehlá ji opakuje v nové abecedě. Jinak zůstávají Shawovy miliony nedotčeny protože soud usoudil, že Shaw napsal svou závěť neodborně.

NÁVŠTĚVOU V BATAVĚ

Fotbalový zápas, který se měl konat v sobotu 10. listopadu na Batavě, se pro nepříznivé počasí nekonal. Návštěvníci z Toronta i jiných míst si přesto přišli na své protože byli uvítáni batavskými co nejsrdčněji. Místo fotbalu došlo k neformální zábavě s harmonikou, zpěvy a tanci a dobrá nálada byla ještě podstatně zvýšena účastí Tomáše Bati s rodinou. Mladý majitel firmy Bata se cítil v krajanské společnosti doma a ukázal se též jako dobrý muzikant: hrál na harmoniku, zpíval a žertoval. Dokonce použil příležitosti a zasvěcoval svého synka do kuchařských tajů. Dobrá a srdečná zábava trvala dlouho do noci a všichni na ní rádi vzpomínají. Kalla.

PROFESOR DR. V. BUŠEK DO TORONTA

Společnost pro vědy a umění spolu se Sokolem Toronto 2, zvou na kulturní odpoledne, které pořádají v neděli 25. listopadu t. r. v Sokolovně na ulici Dupont St. 1621. Přednáší profesor Dr. V. Bušek.

VEČER. JAKUŠLAVA VYKLÍČENO JE KUNA Z PROSINCE V 7.30 V MAJAKTVOVÉ DOME 212. LUNAN AVE.

zachránilo svobodný svět před další komunistickou expanzí a zabránilo v posledních dnech vzplanutí světového konfliktu. Nikdo se nesmí oddávat iluzím, že Kanada bude klidným zátisím, nebude-li mít nukleární zbraň. V tomto světle jeví se nám také snahy po odzbrojení a iniciativa Kanady jako nepříteli realistiké. Zbrojení není příčinou nýbrž důsledkem mezinárodních napětí. Chce-li jeden stát vnútit svou vůli státu druhému, může tak učinit vojenskými mocenskými prostředky nebo jejich hrozbou. Pokud nebudou odstraněna mezinárodní napětí a pokud nebude vytvořena jediná světová vláda, která by zajistila bezpečnost každého státu, je neúčelné snažit se o odzbrojení. K tomuto ideálnímu stavu nás však ještě příliš dlouhou cestu. Podobní pacifisté musí se nutně dožít zklamání jako se ho dožívá v přítomné době min. předseda Indie Nehru a jeho býv. ministr obrany. Jejich pacifismus ochromil obranu země a nabídl útočníkovi příležitost k lehké kořisti. Jakých obětí bude třeba, aby tyto škody byly napraveny, nelze předvídat.

ŘÍJNOVÁ NEZAMĚSTNANOST NIŽŠÍ NEŽ LONI

Úřední statistiky vypočítávají, že v polovině října bylo v Kanadě 283 tisíc nezaměstnaných. Je to o 23 tisíc více než v polovině srpna letošního roku, ale o 35 tisíc méně než v říjnu loňského roku. Vznikl nezaměstnanosti byl způsoben především ukončením zemědělských prací.

Je potěšitelné, že nezaměstnanost klesá proti loňskému roku, žádoucí je však bylo, aby nebyla žádná. Tímto směrem se nese požadavek konference Ontarijské Federace Práce, která žádá zkrácení pracovního týdne na třicet hodin, a to bez újmy na dosavadních týdenních výdělích. Ontarijská Federace Práce žádá, aby byl okamžitě a všude zaveden čtyřicetihodinový pracovní týden pokud se ještě v některých závoděch pracuje déle; po čtyřicetihodinovém pracovním týdnu mají být zahájeny přípravy na další zkrácení.

Zmíněna organizace se také zabývá stěhování podniků. Podnět k tomu dala zpráva ze Fordových závodů stěhují výrobu součástek a doplňků z Windsoru do Oakville. Federace Práce navrhuje, aby dělnictvu závodů, které se stěhují, byla dána možnost se rovněž přestěhovat na nové pracoviště na účet závodu nebo byla těm, kteří nemají možnost se stěhovat vyplacena jednorázová náhrada ve výši ročního výdělku.

Federace Práce říká, že nezaměstnanosti jsou nejvíce postiženi mladí lidé, kteří se ucházejí o práci po prvé — místa nemohou najít.

ZVOLTE ZNOVU
ZA ALDERMANA
HORACE BROWNA
VE

WARDE Č 4 (SPADINA)

ZA STAROSTU TORONTA

Volte muže, který zabránil zvýšení městských daní.
Volte muže, který Vám dal splátkový daňový systém.
Volte muže, který zvýšil dopravní a parkovací prostředky.
Volte muže, který dal bezplatné bruslení a plavání Vaším dětem.
Volte muže, který rozumí Vaším obchodním problémům.
Volte muže, který chce odstranit plytvání v městské správě.
Volte muže, který usiluje o větší pokrok.
Volte Vašeho muže.

JE MUŽEM ČINU

DONALD R. SUMMERVILLE

DĚJINY ŽIDŮ V ČESKOSLOVENSKU

Ve Spojených státech vyjde velké odborné dílo "Dějiny Československých židů. Je sice pravda, že ve Spojených státech žije víc židů než ve státě Israel a že ti zdejší židé mají většinou živý zájem o každou složku židovské historie a kultury, nicméně pokud je mi známo nebylo tu posud vydáno anglicky žádné veliké vědecké dílo o historii židů ruských, polských ani německých. Proč tedy najednou monumentální práce o židech československých? A jak přesvědčili pořadatele tohoto díla své mecenáše, že dějiny československých židů jsou tak eminentně významné?

Zlákán těmito otázkami, zavola jsem sekretariát společnosti, která "Dějiny československých židů" připravuje a požádal jsem o interview, který mi byl poskytnut.

Byl jsem sice přijat jedním z hlavních pořadatelů velmi vřelě, nicméně interview byl krátký. Když jsem tomu staršímu pánovi vyslovil své všeobecné otázky a jistě pochybnosti, řekl mi, že snad bude nejlépe, jestliže si přečtu synopsis chystaného díla a že potom pochopím snadno a rychle, proč právě historie československého židovstva je významnější a zajímavější než dějiny židů v jiných zemích. Vzal jsem si tedy dvacetistránkovou kopii plánu do mu a pohřížil se do četby. A musím přiznat, že jsem se dověděl neobyčejnou spoustu zcela neznámých skutečností a že jsem

nakonec sám sobě musil doznat, že připravovaná práce, na níž se bude podílet mnoho židovských i nežidovských autorů z nejrůznějších zemí, může být dílem neobyčejně významným historicky a zejména kulturně. Nemám tu místa, abych rozvedl, jak svérázně se v Čechách, na Moravě, na Slovensku a na Podkarpatské Rusi vyvíjely moderní dějiny židovstva politicky, jak právě v našich zemích se takřka symbolicky střetly tři základní ideologické proudy novodobého židovstva, to jest: orthodoxie, asimilace a sionismus. Zůstanu jen v oblasti kulturní, jež má mimořádný význam jak pro světové židovstvo, tak i pro kulturní historii československou.

Podle posledních objevů profesora Harvardské university Romana Jakobsona písemnictví českých židů bylo neobyčejně cenné už v době přemyslovské. Efraim z Řezna, znamenitý žák věhlasných francouzských talmudistů, psal o svých pražských souvěrcích, že jsou mudrci z mudrců. Bohužel velké požáry a pak pogromy v roce 1389 neušetřily archivů, nicméně co zůstalo z hebrejského písemnictví přemyslovské Prahy zachováno v cizině, svědčí o jeho mohutném rozpětí. Nejcennější dostupný dokument z doby přemyslovské je zachován v Mnichově. Nebyl však posud náležitě prozkoumán. Je to traktát o manželských závazcích, jehož autorem je jakýsi Laban,

V PRAZE NEVĚŘILI SLUCHU

KOUSEK PO KOUSKU SE KOMUNISTÉ DOVÍDALI, ŽE SOVĚTY HROZILY NAPLNO

Kuba způsobila československým komunistům již nejednu nesnáz, na příklad tu, když kubánci revolucionáři vyprávěli Pražanům, že v podpoři jezdili se schůze na schůzi auty. Takový přepych si ještě dnes mohou dovolovat v Československu jen nejvyšší straníční funkcionáři nebo nejvyšší vládní úředníci a v Praze přemýšlejí, kolik důvodů měli Kubánci k revoluci.

Největšího zklamání dožili se

českoslovenští komunisté, alespoň ti horkokrevní, když se ve chvíli kubánské krise dovidali z rozhlasu kus po kousku, že Sovětský svaz nenapadne Spojené státy kvůli Kubě. Napřed se poslouchači dověděli, že není pravda že na Kubě nejsou sovětské raketové základny, ale že je pravda, že takové základny tam jsou a že jsou Sověty ochotny je odstranit.

Pražský rozhlas, když musel

přiznat, že na Kubě sovětské dělekonočné střely jsou, snažil se okamžitě učinit výměnný obchod s Tureckem ("Dovolte, abych se zasmál, řekl turecký prezident Inonu sovětskému vyslanci Ryžovi, když ho Ryžov požádal o vypovězení amerických základen z Turecka"). Americký požadavek, který se pokoušel omezit likvidací raketových základen pouze na západní polokouli, se teď jako bumerang obrátil proti Spojeným státům, hlásal vykládek pražského rozhlasu, aby za několik hodin dal najevo, že bumerang se ztratil a že Sověty naopak pomáhají Spojeným národům přesvědčit Castra, že ať chce nebo nechce Sověty si své rakety odvezou domů a dovolí Američanům, aby prohlíželi ruské lodě na cestě tam i zpět. Nezbylo nic jiného než zaujmout poslední obrannou linii, a to byl chvátil sovětskou prozíravost, že se do války nešlo. My ji chválíme také.

Tím se pražské nesnáze skončily. Samozřejmě se československé obyvatelstvo snažilo učinit nákupy do zásoby, pokud to bylo za dané zásobovací situace vůbec možné. Pražský rozhlas se snažil obrátit věc v nemístné žerty.

"Některou naši paní z mlékárny zajímá sice otázka války a míru, avšak především s toho hlediska," řekl rozhlasový pán, "zda je vhodnější koupit si včas dvacet kilo cukru a metrák mouky (sám už je měl dávno doma, poznamka Našich Hlasů) nebo naopak." A ještě citoval tento zpoila vymyšlený, zcela pravdivý rozhovor československých žen:

"Víte, paní, proč neseženete svíčkou? Vyvažíme tuň maso do východního Německa! A ty různé země v Africe! A co se sem naježdí ti novopečení státníci! To taky něco stojí, to víte!"

Na tomto rozhovoru, vymyšleném pražským rozhlasem, je pravdivě pozadí: o potraviny (svíčkova přijde až na posledním místě) je doma nouze a lidé se dívají na každého cizince jako na někoho, kdo jim nřídá z misky. Kde jsou doby, kdy i v Československu byl pokládán cestovní ruch za přínos země? Stejně vysvítá z citovaného "rozhovoru", že je obyvatelstvo doma vědomo, že je vláda zaplétá do věci, které jsou v rozporu s jeho zájmy. Pražský rozhlas by byl učinil lépe, kdyby byl mlčel.

FRANCŮV REŽIM LIKVIDUJE

DON JUAN REGENTEM DO MĚSÍ CE

Jeden z posledních pravicových totalitárních režimů v Evropě, vláda španělského "vůdce" generála Franca, likviduje. Podle zpráv z Madridu Franco se sešel na moři s nápadníkem trůnu Don Juanem a dohodl se s ním že jej učiní do měsíce regentem, aby připravil přechod dnešního víťevského režimu k monarchii do roku 1963. Toho roku se Don Juan vzdá svých nároků na trůn ve prospěch svého syna Juana Carlose, kterému bude tehdy pětadvacet let.

S Francem odchází vláda, jejíž nastolení občanskou válkou z let 1936-39 věstilo bouři, která přišla v podobě druhé světové války. Občanská válka ukončila všechny naděje, které demokratičtí Španělé vkládali ve svou mladou republiku z roku 1931. Když boje mezi republikány a Francem vypukly, ukázalo se, jak nemohoucí

organizací je ženevská Společnost národů. Společnost národů se nepostavila za legální španělskou vládu, ale vyhlásila "neintervenci" do španělského zápasu. Neintervenci však nedodržel ani jeden stát. Zatím co Francovi pomáhal Hitler a Mussolini, republikánům pomáhal — daleko méně — především Francie, Anglie, Mexiko a částečně Sověty. Sovětská "pomoc" se však soustředila výhradně na to, aby nekomunistické živly byly vyloučeny z vedení a to i za cenu porážky. A porážku také vyvolaly.

Francův režim nezašel do lidských, kterých jsme byli svědky v Německu a Itálii, a do velké míry zklamal jak Hitlerovo a Mussolinovo naděje tím, že zůstal za války neutrální. Poslední jeho léta byla pak již zřejmým náznakem, že gen. Franco chce resignovat ve prospěch monarchie.

NESOUHLAS S PEARSONEM

Dokončení se strany 1.

šina poslanců, kteří chápou, že Kanada nemůže odzbrojit jednostranně a musí přihlížet ke skutečnosti: Dokud není záruk, že v případě konfliktu Sověty atomických zbraní nepoužijí, musí být západní svět připraven jich použít a bojovat proti špi špi, proti tanku tankem a proti atomové bombě atomovou bombou.

Největší překvapení připravil však kanadské politice místo předseda konservativní strany George Hogan, torontský podnikatel. Odmltl nerozhodnost vlády v otázce atomických zbraní a žádal, aby se věc rozhodla v nejkratší době tak, že není-li naděje

na obecné odzbrojení, Kanada se vyzbrojí stejnými zbraněmi, jaké má Sovětský svaz. Nadto žádal jako samozřejmou věc, aby Kanada přerušila styky s Kubou jako státem, který ohrožil kanadskou bezpečnost.

Vedoucí opozice Pearson a zastánci atomického odzbrojení zapojují na jednu věc: Atomické zbraně jsou, jak se ukázalo právě v případě Kubu, ne nástrojem války, ale zárukou míru, avšak jen tak dlouho, dokud naši protivníci nemají důvodu pochybovat, že by jich bylo použito, kdyby nás napadli. Naše horování pro odzbrojení je naopak posiluje v choutkách po útočnosti.

což hebrejsky znamená Bílý, ale podle profesora Jakobsona jde tu o slovní hříčku, narážející na autorův původ z Polabí. Podle Jakobsona hospodářské a kulturní pronikání židů na východ ve středověku stále ještě čeká na zevrubnější studium. Nicméně židovský cestovatel z konce dvacátého století, rabín Eliezer z Čech, byl překvapen, když navštívil Polsko, Rusko a Uhry, s nízkou kulturní úrovní svých souvěrců v těchto třech zemích. V celém středověku prý byli židé čeští židům z východních evropských zemí nedostupným vzorem.

V příležitosti studie o vlivu židů na českou literaturu zaznamenal zesnulý Pavel Eisner několik zajímavých historických objevů, o nichž posud, jen málokdo ví. Židovští spisovatelé z Čech už ve třináctém století používali prý nesmírnou spoustu českých slov ve svých hebrejských dílech. Tak středověký talmudista Abraham ben Azriel zvaný Chládek ve svém díle "Arugat ha-Bosem" se prý dokonce napořád zabývá problémy české gramatiky. A tak právem může být tento židovský autor pokládán za prvního českého filologa.

Jiný historický fakt z pozdější doby je ještě pozoruhodnější. Když byl připravován český text Starého zákona Kralické Bible, spolupracovali na něm dva muži, kteří byli původně židovské krve a židovské víry: Mikuláš Albrecht a Lukáš Helic.

Zcela mimořádný význam, a za se odlišný od literární historie jiných národů, má účast židů v novodobé literatuře Českoslovens-

ka, ať psané česky nebo německy. Německou krásnou literaturu, vzniklou na území Československa, si bez židů ani nelze představit.

A to nemáme na mysli jen matrikové výčet židovských autorů. Jde vesměs o příznačné židovské duchovní zabarvení německé literatury v českých zemích, o onen specifický styl a onu specifickou problematiku, pro něž literatura německá, jež vznikla za posledních sto let na území Československa, je samostatnou literaturou, jakou si nemohli nikdy přivlastnit ani Říšští Němci, ani Rakušané. Od Leopolda Komperta až po známého vídeňského bouřliváka Karla Krause, o němž dnes téměř nikdo neví, že pocházel z Jičína, a po Maxe Broda, Franze Kafku, Hermana Ungara, Ludwiga Winderera, Franze Werfela máme napořád co dělat s literaturou, nepředstavitelnou jednak bez židovských tradic a jednak bez vlivů českého prostředí.

A rovněž židovská účast na literatuře, psané česky a slovensky, má spoustu dramatických kapitol které jsou významné nejen pro literaturu československou, nýbrž pro celý ten složitý problém, který je zajímavý všude na světě a do něhož nám poněkud dal nahlédnout kdysi F. X. Šalda v essayi. "O genu židovském a řeckém."

Ani komunist S. K. Neumann, tedy muž, jenž neuznával v rozboru literární děl jiná suidla než marxistická nedokázal ve svých "Pamětech" vysvětlit literární osobnost svého přítele

Františka Gellnera jinak než jeho židovským původem a sociologickou problematikou českých židů.

Exotický zjev v klasické české literatuře Julius Zeyer čeká pořád na svého literárně-historického vykladače. Ale i to málo, co o něm bylo posud napsáno zastavuje se napořád u tajemství Zeyerovy židovské matky, bez jejíhož hlubokého vlivu by nikdy nevznikl zhrzený český vlastenec Jan Maria Plojhar se svými dvěma domovy: českým, a tím druhým bez hranic, který marně hledá v cizině.

Realistický povídkář Vojtěch Rakous a jeho mladší, nadanější literární bratr Karel Poláček, právé tak jako básníci visionáři na druhém pólu české literatury — Richard Winer a Jiří Orten — mohli obohatit českou literaturu jen a jen skrze vědomé i nevědomé působení židovských tradic. Můžeme jít ještě dál, až k dobrým spisovatelům českých těchto dní, k Arnoštu Lustigovi nebo k "Dětským etudám" Ludvíka Aškenazyho, a znovu tu sledáme onu fascinující podívanou na prolínání dvou odlišných duchovních světů, kterým židovské rozptýlení mezi národy se jeví jako jakási dějinná poslání ve světové kultuře.

A tak pro všechno to, co jsem zde vyjmenoval a co na křižovatce Evropy, tedy v Československu, je plastičtější než kdekoli jinde může mít v Americe připravované dílo o historii československých židů mimořádný význam i mimořádný úspěch.

L. Kostecký.

JOHN STEINBECK - JAKÝ JE

"MAM RAD RACKY, MOŘE, LOĎKY A JSEM RAD SAM"

Ivan Herben (New York) Chceme psát o Johnu Steinbeckovi který byl vyznamenán Nobelovou cenou za literaturu. Budeme o něm však uvažovat v jiné rovině, než jaká je obvyklá v kulturních a literárních časopisech. Způsob, jímž reagoval Steinbeck na udělení nejvyšší literární cenu světa a jak odpovídal na otázky novinářů, mohl by se zdát plný protikladů. Zdůrazňuje přitom slova "mohl by se zdát," protože ten, kdo Steinbeckovo dílo zná a zamyslíl se nad ním, nebyl nijak překvapen. Naopak si pravděpodobně řekl: "To je celý Steinbeck."

Je ovšem otázka, zda jsme schopni pochopit osobnost spisovatelovu jen z jeho literárního díla. Vskaz není jisté nutné vysvětlovat, co bylo již tolikrát předmětem učených diskusí literárních kritiků a historiků: myslím na vliv prostředí. Ovšem vliv prostředí je docela nedialektickým a nemarxistickým slova smyslu.

Ano, vliv prostředí; ale nejen rodinného, nýbrž zejména vliv krajiny, podnebí, lesů a hor i hvězdné oblohy. U Steinbecka ve výpočtu symbolů přírody nesmíme ovšem zapomenout na moře. A to na moře nikoli ledajaké — ale na Tichý oceán, nejkrásnější a nejpomělnivější moře světa. Premysleme-li s tohoto hlediska o Steinbeckovi, musíme si uvědomit, že se narodil v Salinas, v městěčko sice vnitrozemském, ale jen co by kamenem dohodil k Tichému oceánu.

U tohoto oceánu Steinbeck strávil řadu let jako rybář, jako dělník v konzervárně sardinek, jako spisovatel i tulák, jako česáč ovoce, jako student i soukromík, a konečně majitel farmy v Salinas. Z Monterey, kde tolik let žil brouzdával se podél pobřeží na Point Lobos, na místo navždy poznamenané Robertem Stevensonem, který tu napsal svůj slavný "Ostrov pokladů."

Trávil jsem jedny z nedávných prázdnin cestováním po stopách Steinbeckových, respektive po stopách hrdinů jeho románu "Hrozny hněvu." Na hranicích státu Oklahomy, odkud se Steinbeckovi ztroskotanci vydali na cestu do zaslíbené Kalifornie, na hranicích tohoto státu jsem našel na dálnici číslo 66. Je to cesta pustinami a pouštěmi, ať rovinatými nebo horskými, cesta neutěšená. A je to cesta dobrodružná, putujících tudy kdysi do zlatonosné Kalifornie. Je to cesta dlážděná slzami a krví. Každý její metr musil být vybudován na nepříteli, jímž byli stejně Indiáni jako krutá příroda. A je to cesta tuláků. Jediná dálnice ve Spojených státech, kde automobilista vidí pěšáka, jak se vleče horkým pískem vedle škarpy, nebo kde potká dvoukolovou káru, taženou vyhublou herkou, a na vozíku zarostlého muže, sedícího na hromadě veškerého svého majetku. Zdá se mi, že to není náhoda, když Steinbeck "Hrozny hněvu" položil právě na tuto bezútěšnou silnici. Možná, že některý z jeho dědů nebo pradědů tudy dorazil do Kalifornie.

I já jsem musil na hranicích Kalifornie podrobit prohlídce, zda nevezu do této požehnané země nějaké nakažené ovoce, semena či sazenice, jejichž bakterie by mohly poškodit kalifornské zemědělství. Bylo to patrné u týchž závor na konci Mojavské pouště, u nichž statečná babička z "Hrozny hněvu" zakryla vlastním tělem svého mrtvého manžela, aby celníci nepoznali, že na rozrachočené droce se veze do Kalifornie mrtvola.

Steinbeckův román se končí v Monterey. Jak by ne, když je to jeho místo nejmilovanější! Na molu, velmi dlouhém molu, běžícím daleko do Montereyského zálivu, Steinbeck chytal ryby. Zde měl svou bárku s plachtou a se síťmi. Zde, jak pamětníci z Monterey vypravují, Steinbeck sedával a na koleně psal tužkou své romány. Zde odevzdán do rukou osudu, trpělivě vyčkával, až nastane tah sledů. Par kroků od mola v ulici, kterou zvěčnil románem "Cannery Row", nakládal

po skončeném tahu sledů jako dělník ryby do krabiček. A se stejnou odevzdaností osudu vzal jednoho roku na vědomost, že slydi se s definitivní platností vyhnuli Montereyskému zálivu. Rozloučil se s plachtou a šel česat broskve. Zdá se, že ani v těch dobách, že vůbec nikdy mu valně nezáleželo na tom, co dělá a jaké má zaměstnání.

Nyní bydlí Steinbeck opět na mořském břehu. Řekl novinářům, že se vystěhoval z New Yorku na Long Island, protože má rád moře, racky a malé rybářské loďky.

Zajel jsem se podívat na Sag Harbor, kde Steinbeck žije. A jsem si jist, že tam dlouho nevydrží, ačkoli miluje moře, racky a plachetky. Tak jako nevydr-

žel v New Yorku. Není tomu tak dávno, co jsme byli okouzleni jeho feuilletony, nadšenými feuilletony o krásách života v New Yorku. A než dopsal poslední, už se stěhoval za město tam, kde mu pod okny zpívá oceán. Domnívám se, že Sag Harbor nemůže Steinbeckovi nahradit Kalifornii. Neboť Long Island je plochý jako dlaň. Zvednete-li od Steinbeckova domu oči, nevidíte nic, než oblohu. Steinbeck byl z Monterey zvyklý pozorovat nejen oceán, ale také hory, ostré strmé a špičaté kalifornské hory, obklopující půlkruhem Monterey.

Jeden z newyorských novinářů tyto dny napsal, že Steinbeck vypadá v obličej jako pirát z minulého století, ale jeho rozpačité ruce a způsob mluvy prozrazují ne-

smírně jemnou a plachou duši — srdce věčného chlapce, který se nikdy nezbavil touhy stát se tulákem.

Klíč ke své vlastní osobnosti ostatně Steinbeck dal veřejnosti sám, když byl přepaden houfem novinářů a televizních kamer. V podstatě neodpověděl vážně ani na jednu z vážných otázek. Spiše si novináře dobíral. A na nepřilíš vtipnou otázku, co udělá s těmi padesáti tisíci dolary, které dostane z Nobelovy nadace, odpověděl suše, že z nich zaplatí daně americké vládě, ale jiných plánů že nemá. A stejně vtipně se žurnalistů zbavil, když se ho ptali, proč bydlí právě v Sag Harbor: "Protože mám rád moře, racky, malé rybářské loďky — a protože jsem rád sám!"

BOSSA NOVA - POSLEDNÍ SLOVO V JAZZU

Zrodil se nový typ jazzu (Podle komunistických pravidel správného pravopisu píše se toto slovo česky džez.) Ano, nový styl jazzu, který se jmenuje Bossa Nova. Než si řekneme, jak se liší od jiných jazzových stylů, podívejme se, co o tom říká nejpopsulárnější americký komponista zpěvák Paul Anka, poslední ideál americké mládeže. Jeho gramofonové desky jdou v právu smyslu na dračku — a na otázku našeho newyorského korespondenta, co bude jeho příští gramofonová deska, Paul Anka odpověděl že se jmenuje "Esso Besso" a že je komponována v novém jazzovém tempu jako Bossa Nova. Na otázku, co to vlastně Bossa Nova je, Paul Anka odpověděl: "Bossa Nova bude příští hudební a taneční sensace. Uvidíte, že do dvou měsíců bude hibat Amerikou a celým světem!"

Podívejme se tedy na Bossa Nova zblízka. Především, co ta slova znamenají? Po pravdě řečeno, nikdo si není pravým významem těch slov docela jist. Někteří ji-

hoameričtí linguisté tvrdí, že je to slangové slovo z portugalského a znamená něco jako "nejnovější věc." V literární portugalské ovšem slovo "bossa" znamená "výběžek". Ale v žargonu pásků v Rio de Janeiro to také může prý znamenat "talent" nebo "zručnost".

Muzikanti nemají mezi sebou tolik rozporů jako linguisté. Je jim totiž jasné, že Bossa Nova je nový druh jazzu, podobající se tomu, čemu se v Americe říká "cool jazz" na rozdíl od "hot jazzu," tedy studený na rozdíl od horkého jazzu, kdybychom to chtěli doslova překládat.

Rytmus Bossa Nova je pomalý a celkem se nehodí k tanci — leda velmi pomalému, unavenému a melancholickému. Přes to, že se podle tohoto nového rytmu netančí, hraje se Bossa Nova dnes už ve všech brazilských kavárnách, barech a ve společnostech. Brazilské noviny dokonce napsaly, že Bossa Nova není ani hudba, ani tanec, ale jakási modloslužba, vyjadřující únavu ze života...

Má-li člověk možnost poslechnout si několik brazilských gramofonových desek s tímto novým druhem jazzu a skutečně se do jeho rytmu zaposlouchá, neubrání se dojmu, že pradědem Bossa Nova je španělský tanec bolero — zejména v té monotónnosti a rytmické rozvlácnosti, jak učarovala některým moderním skladatelům, zejména Maurice Ravelovi a řadě soudobých skladatelů španělských i jihoamerických.

Nejlépe snad charakterizoval Bossa Novu brazilský znalec jazzu, muzikant a hudební spisovatel Ronald Boscoli, když napsal: "Bossa Nova není hudba, ale projev nálady, výraz rozpoložení mysli. Je to — chcete-li — hudba, ale velmi uklidňující. A chtěli někdo Bossa Novu považovat za jazz, pak musí vzít na vědomost, Bossa Nova klade mnohem a mnohem větší důraz na melodii a její náladovou funkci, než originální jazz. A nejlepší definice by snad byla, kdybychom řekli, že Bossa Nova je komorní "jazz."

NOVÉ KNIHY:

JE JIŽ DNES POZDĚ?

"Fail-Safe," Eugene Burdick a Harvey Wheeler, Mc Graw-Hill Book Co., Někde nad Gronskem, některého budoucího dne příštích pár roků, letadlo společnosti BOAC se díky bouři a poruchám ocitlo stovku mil od svého obvyklého kursu. Na radarech amerických vojenských stanic se projevovalo jako přibližující se bod neznámého druhu, neznámého původu, neznámých úmyslů. Celý obranný aparát Spojených Států prošel v příští půlhodině obvyklým procesem poplachu, stupňujícím se v intenzitě dokud identifikace letadla nebyla prověřena vyslanými stíhačkami. Rakety, připraveny k odpalu, skupiny strategických bombardovacích letadel vyslány na určené body kolem Ruska s náložími vodíkových bomb, připraveny rozlétnout se nad určené cíle v Sovětském Svazu, ukázali se poplach skutečným.

Podobné poplachu jsou ovšem pro Strategické síly Spojených Států na týdenním pořádku. Radary s pravidelností zaznamenávají na svých síti neznámé předměty, které se musí přiblížit a rozpoznat než je automatický poplach odvolán. Po dobu nejistoty obrovský aparát obrany USA se strojově vypracovává okamžitě pohotovosti odvetného zásahu na Rusko, jednalo-li se skutečně o útok na Spojené Státy. Ovšem, skupiny letadel se smrtícími bombami, kroužící ve vzduchu nad určenými body kolem Ruska musí být pod kontrolou neprodyšnou, aby si snad některý nesmyslně pustit se na vlastní pěst nad Moskvu a shodit jednu, dvě bomby. Kontrolou lidskou, a při známé lidské omylnosti a slabosti, dvojnásobnou a konečnou kontrolou elektronických přístrojů s komplikací nepředstavitelnou, u kterých se předpokládá absolutní spolehlivost.

Toho dne, než se těžce kulhajíci letoun BOAC rozpoznal, úderná síla Západu se napjala k reakci. Po rozpoznání letadla klesla zpět do normální rutiny. Až na jednu maličkost. V centru Strategického letectva v Omaze, odkud signál k útoku nebo vrácení se musí vyjít, praskl v komplikované směsi elektronických přístrojů malý transistor. Vyšel z přístrojů pokyn jiný. Pokyn určený skupině šestí bombardovacích letadel a znějící jasně Bombardovat Moskvu.

Autoři románu, který se takto rozvíjí, museli počítat s nekonečnými komplikacemi, z nichž dokonala znalost vědeckého pozadí obrany USA, teoretická možnost

náhodného započatí války, choulou stívá hranice vojenských tajemství a věrohodný výběr prominentních osob postavených před podobný problém a řešící jej, jsou jen několika z celé řady. Eugene Burdick i Harvey Wheeler dokázali zhostit se komplikací s mimořádnou schopností. Bezpochyby budou kritizováni pro konečný závěr, i pro koncepci vzájemného postavení Spojených Států a Ruska, které v jejich očích je postavením dvou rovnocenných partnerů nejen technický, ale i morálně. Nemohou být ale obviněni z volby námětu neaktuálního, nebo jeho zpracování pro sensačnostivost. Náhodné zapřičinění války musí ležet a věřím že leží na mysli odpovědným lidem v USA kteří vybudovali sílu své branné moci do téměř nekontrolovatelnosti. Je otázku je-li tomu tak na straně Dokončení na straně 4

LEDNÍ REVUE; OPĚT ÚSPĚCHEM

JELÍNKOVI V TARONTĚ

Listopadová krasobruslařská revue, 'Ice-Capades', 'největší divadlo na ledu', předváděná v Torontě byla opět jako každý rok velkým úspěchem.

Po úvodní produkci znamenité dvojice Phil Romayna a Cathy Steele předváděli své umění po prvé jako profesionálové vítězí letošní světové soutěže Oto a Marla Jelínkovi, Osvědčili znovu své vynikající umění. Každý jejich pohyb byl dokonale synchronizován, a protože jsou oba stejně vysocí, jejich spolupráce byla dokonalá. Ze všech krasobruslařských dvojic sklízeli také největší potlesk. V druhé polovině revue vystupovali k Brahmsově 'Maďarskému tanci'. Také toto jejich číslo mělo obrovský úspěch.

'Nejmenší v zemi hraček' bylo plno původních a dobrých nápadů; zejména 'Show Boat' udíval 240 obrátek v minutě a sklízel nekonečné ovace. Jimmy Grogan, z nejlepších figurálních bruslařů světa, byl rovněž nadšeně přijímán. Hans Leiter, rakouského původu, bavil obecenstvo komickým programem v dívčích šatech. V 'Mexické fantasii' vedla plejadu bruslařských hvězd Cathy Machado. Moje vlajeck Spojených států zaplavilo ledovou arenu při závěrečném pozdravu 'Yankee Doodle Dandy'.

Julius Redly

DVĚ TŘETINY QUEBECU VOLÍ LIBERÁLY

Provinciální volby z 14. listopadu v Quebecu daly liberální straně dynamického předsedy Jean Lesage ještě větší převahu než v obou předcházejících volbách. Z 95 poslanceckých míst dostala liberální strana 63, o 11 víc než v roce 1960. Neslavná Union Nationale, která kdysi vládla Quebecu téměř diktátorsky, stěží uhájila 31 míst.

Volby se konaly ve znamení otázky, má-li sáhnout provincie k zveřejnění jedenácti soukromých elektráren, jak to navrhuje Jean Lesage. Volbou 63 liberálních poslanců řekli kanadští Francouzi, že dávají přednost veřejnému hospodářství před soukromým.

Pozoruhodnou stránkou voleb bylo také to, že liberálové dosahovali velkých přírůstků v krajích, které v parlamentních volbách volily obdivovatele Hitlera a Mussoliniho, pana Reala Caouette, vůdce strany Sociálního úvěru. Pan Caouette se prozradil předčasně a dohospodařil.

DIVADELNÍ KROUŽEK V TORONTĚ připravuje večer JAROSLAVA VRCHLICKÉHO který se bude konat v Masarykově Domě.

ZVOLTE ZNOVU STAROSTU PHILLIPSE

Zajištěte, aby Vaše zájmy a zájmy Vašich spoluobčanů bez ohledu na původ a rozdíly byly i v budoucnu věrně hájeny starostou NATHANEM PHILLIPSEM. Vzpomeňte si, že je jediným mužem, jehož široké sympatie a oddaná služba všem bez ohledu na třídu a náboženské vyznání mu získalo vážený název STAROSTY VŠEOH TORONTSKÉHO OBYVATELSTVA.

Mnohé vitálně důležité městské projekty, započaté během úřadování starosty NATHANA PHILLIPSE, mají být ukončeny či téměř dokončeny během příštího dvouletého období. Na Vašem hlasu záleží pokračování nesrovnatelného pokroku Toronta pod vedením moudrého, schopného a zkušeného starosty.

OZNAČTE VOLEBNÍ LÍSTEK PHILLIPS X

SPORT

Josef Maleček N. York

BON: Nový světový mistr v těžké váze, Liston, který získal titul vítězství nad Pattersonem za dvě minuty 6 vteřin, bude titul obhajovat příští rok napodzim v odvjetném utkání s Pattersonem. O Listona je ale nyní zájem po celém světě. Nejdříve bude boxovat v sedmi exhibicích v Japonsku, dále je ochoten se utkat s bývalým světovým mistrem Švédem Johansonem v Evropě a nastoupit proti konukoliv v Anglii.

PLAVÁNÍ: Než zanechám plavecké kariery, chci zaplavat trať na 100 metrů volný styl pod jednu minutu, prohlásila australská plavecká hvězda Dawn Fraserová. A na závodech Melburnu se pětadvacetiletá Fraserová dostala vskutku jako první žena v historii plavectví pod jednu minutu na tuto trať. V olympijském melbournském stadionu, kde získala Fraserová svou první zlatou medaili roku 1956, zaplavala skvělý čas na 100 metrů 59 vteřin 9 desetin.

LEDNÍ HOKEJ: Překvapením v letošní ligové soutěži profesionálního hokeje, jsou Detroit Red Wings, kteří loni skončili na zápasích předposledního týdne zápasů před posledního týdne bez porážky. Z dosavadních 7 zápasů pět vyhráli a ve dvou zápasech hráli nerozhodně. Na druhé místo se vypracovalo mužstvo Chicago Black Hawks. Výkonost mužstva v posledním týdnu stoupala zařazením Stan Mikity, který pro zranění v prvních zápasech mužstvu scházel. Mikita, nejúspěšnější útočník loňské sezony se opět představil v plné formě. Oba kanadské kluby Montreal Canadiens a Toronto Maple Leafs se letos nemohou dostat do formy. New York Rangers a Boston Bruins jsou na pátém a šestém místě s pěti body.

TENIS: Mexico se postaralo v soutěži o Davisův pohár o další překvapení. Po vyřazení Ameriky vítězili nyní mexičtí reprezentanti Osuna Palafox a nad favorizovanými švédenci Jarde Drobneho — Švédy 3:2. Po nerozhodném prvním dnu, kdy Lundquist porazil Palafoxe a Osuna Schmidta, ujalo se Mexico po sobotní čtyřhře vedení 2:1. V nedělní první dvouhře vyrovnal Schmidt stav utkání na 2:2, když porazil Palafoxe v pěti setech. Osuna pak získal stejný velký úspěch jako v utkání proti Americe, když opět vybojoval tři vítězné zápasy. V rozhodujícím pátém zápase Osuna zvítězil nad Lundquistem v pěti setech.

Mexico nyní nastoupí proti Indii, a vítěz utkání postoupí do finále proti obhájci Davisova poháru Australii, které bude hrát v Brisbane 26. až 28. prosince.

Trenér švédského mužstva Jarde Drobny, který předtím úspěšně trénoval po dva roky italské mužstvo, k utkání prohlásil: "Každé mužstvo, hrající Davis cup v Mexicu, má v utkání velký handicap. Hráč který nevíže stále ve výši přes dva tisíce metrů, si ani za tři přípravné týdny nezvykne na takový výškový rozdíl. Pětisetové zápasy vyhrávají mexičtí hráči, jen díky mnohem lepší kondici. Nevím, zda by i australské tenisté zde něco pořídili proti mexickým hráčům. V evropském klimatickém prostředí bychom utkali vyhráli. Přesto ale přejí vítězství sympatickým sportovcům Osunovi a Palafoxovi."

SPRÁVNÍ RADA ROZHLESLU ROZHODLA

Spor o to, kdo bude vysílat zápas profesionálního fotbalu o šedý pohár (Grey Cup) byl konečně rozhodnut Správní radou rozhlasu. Ta nařizuje společnosti CBC, aby vysílala zápas i s obchodní insercí firem, které zápas financují, a to British American Oil, Nabob Coffee, Labatt's Brewery a soukromé televizní stanice ČTV. Vedoucí CBC nejsou s rozhodnutím spokojeni. Jejich námitky jsou namířeny proti tomu, že zápas má být vysílán komerčně tak, jak to připravila soukromá televizní stanice ČTV.

AMERIČTÍ BAPTISTÉ LIBERII

Hospodářská pomoc nevyvinutým zemím nebo nově vznikajícím republikám v Africe a v Asii stala se zbraní ve studené válce. Nedávno náš list kritisoval práve, jakých chyb se při tom dopouštějí Spojené státy, pokud jde o pomoc zemím porobeným Moskvou. Napsaly se už v americkém tisku sloupce a sloupce o zahraniční pomoci, kterou poskytuje federální vláda — a čtenáři se z těch milionů a miliard jistě zatočila hlava. My si však chceme dnes všimnout jiného druhu pomoci. Takové, na kterou americká vláda a její poplatník nedají ani cent — a přece to bude pomoc velkorysá:

Ve Spojených státech, v Chicagu, se konal sjezd baptistické evangelické církve. Je to církev, která klade velký důraz na misijní práci a současně americká církev, která má ze všech evangelických církví největší počet černošských příslušníků. Dokonce víc, než církev katolická. Na sjez

du v Chicagu byl jednomyslně schválen návrh, aby baptistická církev rozšířila svou misijní činnost také na činnost hospodářskou a hospodářsky výchovnou. V dohodě s vládou africké Liberie, pronajme baptistická církev na 99 let čtyřicet tisíc hektarů půdy (100.000 akrů) a vybuduje na ní vzorný statek. Ovšem se všim, že ho bude třeba k tomu aby tu baptističtí misionáři a pozvaní odborníci vyučovali domorodé obyvatele, jak obdělávat půdu, co a jak sít i sklízet, jaká domácí zvířata pěstovat a jak je ošetřovat a tak dále. Bude to patrně v dlouhodobém výhledu jedna z nejúčinnějších hospodářských pomoci, která byla této zemi poskytnuta. Baptisti ve Spojených státech hodlají na tento podnik vybrat od svých věřících v příštích deseti letech deset milionů dolarů na dřeň. A zemědělství odborníci již vypočetli, až bude toto hospodářství v provozu, že vynese ročně asi pět set tisíc dolarů.

JE JIŽ DNES POZDĚ?

Pokračování ze strany 3
ně druhé. V každém případě ar jsou autoři jak chtějí shovívaví k historii komunistické expanze, ne dělají si iluze o ruské sentimentalitě, důvěře v dané slovo a zásady rozšiřované křesťanstvím. Konečná filosofie knihy je filosofie oka za oko, a z pozorování i přítomné situace kolem nás si musíme přiznat, že na jinou filosofii je dnes již pozdě.

Původní námět ke knize "Fail-Safe," která se nutně musí ukázat jednou z nejpůsobivějších a z nejžádanějších tohoto desetiletí, vyšel od Burdickova spoluautora Wheelera, který jej nadhodil již v roce 1957 v povídce "Abraham 58." Spolupráce Burdicka s Wheelerem se ukázala stejně významnou jako jeho kooperace s Williamem Ledererem na knize "The Ugly American," která své ho času dosáhla pozoruhodného úspěchu. Pokud se Harvey Wheeler týká "Fail-Safe" je jeho první významnou prací.

A. Večeřa.

KRAJANSKÝ ŽIVOT

Továrník Tomáš RAJA se svou paní byl přítomen večírku na Battavě a zivně se zúčastnil zpěvu našich národních písní.

Novorožské Listy které přestaly vycházet letos v září, byly opět obnoveny. V N. Yorku má v neblížší době vycházet nový týdeník.

Štefaník z Toronto se dožil minulý měsíc 50 let. Mnoho zdraví do dalšího půl století!

V Clevelandu Dr. A. S. Kalina připravuje vydání knihy "Boj o československo" Knihu lze objednat u autora na adrese — P. O. B. 6195 Cleveland. Dramatický kroužek ochotníků z N. Yorku připravuje se na zájezd do Toronta, který však bude uskutečněn až příští rok. Bude sehrána opereta "Maryna ze mlýna".

95. leté oslavy Sokola New York se připravují na 24. listopadu 1962, v N. Yorku.

Soutěže v kreslení pořádané u příležitosti úspěšného bazáru dámského odboru ČSNS. Toronto se zúčastnilo téměř 60 dětí.

STÁLE SE HLEDÁJÍ DÁRCI KRVÉ

Červený kříž upozorňuje, že zá sob krve pro transfuse klesly na nebezpečné minimum. Dárci krve jsou stále hledáni a vítáni v středisku darovací služby na ulici College street, číslo 67, v Torontě.

Nemohly by naše krajanské spolky nabídnout červenému kříži svou pomoc a uspořádat sběr krve pod naší, československou vlajkou?

CYRILOMETODĚJSKÁ LIGA V MONTREALE

Cyrilometodějská liga v Montreale získala sál Kulturního střediska arcibiskupa Berana na 4605 West Broadway v Montreale a pořádá v něm přátelské večírky každý druhý čtvrtek v měsíci. První se konal 15. listopadu, další se konají 13. prosince, 10. ledna, 14. února, atd. Schůzky jsou neformální spojené s občerstvením a kulturní zábavou.

SOKOLSTVO

SOKOLSKÝM SVĚTEM. Tělocvičná jednota Sokol "Masaryk" - Montreal pořádá v sobotu 24. listopadu "Vino-braní" v sále radnice v Town of Mt. Royal. Sbírkou jednoty budou konány v stejné místnosti v sobotu 5. ledna. Jednota Toronto 2 pořádala členskou schůzi v neděli 18. listopadu, na Dupont Street — župa M. M. Hodža, Slov. Tělocvičná Jednota Sokol v USA slavnostním banketem ocenila zásluhy br. K. Bednára o sokolskou myšlenku v sev. Americe. Bratr Karol Bednár byl po řadu let hlavním učedníkem Slovenské Tělocvičné Jednoty Sokol v USA, mistroučedníkem Svazu čsl. Sokolstva v USA (sdružující Slovenskou Těl. Jednotu Sokol v USA a Americkou Obec Sokolskou) a redaktorem týdeníku "Slovenský Sokol". Významně přispěl k rozšíření sokolské myšlenky překladem Tyřovy tělocvičné soustavy do angličtiny. Kanadský Sokol, okrsek čsl. Sokolstva v zahraničí, sdružující sokolské jednoty v Kanadě, zaslal br. Bednárovi pozdravný telegram a Těl. jednota Sokol Toronto mu za jeho zásluhy věnovala upomínkový dar - ozdobný talíř s obrazem první sokolovny v Kanadě — čs. č. čsl. Sokolstva v zahraničí, sdružující sokolské jednoty v Evropě, sev. Africe, v Austrálii, v Jižní Americe a v Kanadě, konaly schůzi svého výboru v sobotu 17. listopadu v sokolovně na 71. ulici v New Yorku. — Starosta čsl. Sokolstva v zahraničí, br. Dr. Antonín Hřebík, vydal památník "Století Sokolstva", který popisuje jubilejní sokolské oslavy konané letošního roku ve svobodném světě.

Letošní Kateřinská zábava pořádaná Těl. jednotou Sokol Toronto 2 v sokolovně, v sobotu 4. listopadu, byla zpestřena taneční vložkou krojované taneční skupiny jednoty. Vedoucí této skupiny mladých tanečníků a tanečnic, br. S. Kelnar a s. R. Jeřábková, zaslouží velkou pochvalu za živé předvedení původní tanec jemuž nádherné národní kroje, zapůjčené obětavým br. Červeňákem, dodaly pestrost hyčlivých barev. Tanecm vzbuzený radostná nálada pokračovala až do konce zábavy a přítomní se shodovali v názoru, že letošní sokolská Kateřinská byla plným krajanským společenským podnikem. Další zábavou v sokolovně bude Mikulášská, v sobotu 8. prosince t. r.

JEDNA JÁRY KOHOUTA

Když se svět dověděl, že Anastas Mikojan byl vyslán na Kubu, vyprávěl Jára Kohout v rozhlase Svobodná Evropa tento vtip: Mikojan jednal s Castrem a jeho poradci o sovětské hospodářské pomoci na Kubě. A byl ve znamenité náladě. Stále se jen usmíval. A když byla smlouva uzavřena, dokonce se bláznivě rozesmál.

"Proč se smějete, soudruhu", zeptal se kubánský ministr obchodu.

"Ale nemohu se udržet smíchy", povídá Mikojan, "když si představím, jak kysele se bude tvářit prezident

POTŘEBUJETE-LI ŮVER NA KOUPI

domu
auta

ledničky
televise

a nebo na jakýkoliv jiný účel, informujte se nejdříve u svého peněžního ústavu a porovnejte kolik zaplatíte jinde.

CZECHOSLOVAK /TORONTO/ CREDIT UNION LTD.

Ůřadujeme v úterý a ve čtvrtek

od 7 do 9 večer, v sobotu od 1 do 4 odpo.

869A Bloor Street West.

Tel. LE. 4-3348

NOVÉ KOŽICHY
NA MÍRU. PŘE-
MODELOVÁNÍ
Zboží se zárukou
Odborné opravy
FRANK PECH
238 KING ST. E., HAMILTON,
Ontario - Tel.: JA. 2-8925

**LÉKY, PRAVÉ ŠTÝRSKÉ
KOSY A DÁRKOVÉ
POUKAZY DO ČSR.**
objednejte u krajské firmy
TATRAN
CANADIAN TRADING CO.
144 Trenton Avenue,
MONTREAL 16, P. Q.
Phone REgent 3-3805.

PROCK INSURANCE AGENCY

124 PANDORA CIRCLE
SCARBORO, ONT.
AXminster 3-7916
AUTO - POŽÁR - BONDY
Dopravní a všeobecné pojištění
Výhodnější a levnější podmínky
Auto - financování

**ČESKÁ CUKRÁRNA
V HAMILTONĚ**
doporučuje
víděské dorty
mandlové a oříškové,
české punchové dorty
a výborné zákusky
JOE'S
BAKERY & COFFEE SHOP
213 KING ST. E. — JA 9-2323
Navštivte naši kavárnu!

Ušetřete na nábytku,
když nakoupíte přímo v továrně
UNITED FURNITURE FACTORIES
Showrooms
511 KING ST. W. - EM. 8-7316
Stereo HI-FI importujeme přímo
z Německa
3 POKOJE \$ 159.00

OD 1. RIJNA ÚSPORA
\$ 138. 60
AIR & OCEAN
TRAVEL CENTRE LTD.
NOTARY PUBLIC
1 ADELAIDE ST. E.,
(roh Yonge St.)
TORONTO
EM 3-8888 (4 linky)
KAREL BUZEK,
Notář.

Novotný, až se doví, že jsem vám sblížil deset československých cukrovarů!"

V Torontě byl min. týden poň ben bý. redaktor listu "Makedonská Tribuna" L. Dimitroff z Indianapolis, Ind. Před svým odchodem projevil přání, aby byl pocho ván v Torontě, kde žije na 30.000 Makedonců.

EVROPSKÁ LÉKARNA
posílá
LÉKY DO ČSSR
Rychlé a přesné dodání
HILARY'S DRUG STORE
344 BATHURST ST.
TORONTO
Tel.: EMpire 8-1059

DR. G. MRÁZ
ZUBNÍ LÉKAŘ
605 BLOOR STREET WEST
TEL.: LE. 71841
Ordinuje dle úmluvy.

Hodláte-li cestovat kamkoliv
AIRSEALAND
TRAVEL SERVICE
684 BLOOR STREET WEST
ODBORNĚ VAM PORADÍ
W. J. MARTINEK
KANCELÁŘ: LE. 1-4661
RES.: RO. 9-3714
Listky na
splátky neb za hotové

L. LUNSKÝ, OPTIK
Prohlídky očí - Zhotovení brýlí
Prvotřídní kvalita
Hovoříme česky
470 COLLEGE ST., TORONTO
WA 1-3924

**EUROPEAN DELICATESSEN
BAKERY**
VELKÝ VÝBĚR ČERSTVÝCH
UZENIN, IMPORTOVANÝCH
SÝRŮ, KONSERV, RYB A
ČOKOLÁD
DENNĚ ČERSTVÉ PEČIVO
(krajanský chléb)
163 Dupont Str. at .Davenport.
Telefon: 924-2244.

JOHN GREGOR
Dovoluje si oznámiti, že opět provádí
veškerý Plumbing Heating, opravy a
nové práce, pod firmou
**QUALITY PLUMBING & HEATING
COMPANY**
Volejte LE 3-8396

POJIŠTĚNÍ VŠEHO DRUHŮ
ŽIVOTNÍ, ZDRAVOTNÍ, PENSIJNÍ
AUTO, POŽÁR, OBCHODNÍ,
VELIN INSURANCE AGENCY
DR. D. VELIN
Tel.: HI 4-1593 - EM. 8-6121
DON MILLS, ONT.
115 PLATEAU CRESCENT

**KUPŮ, PREDÁJ, NAJOM
DOMOV, OBCHODOV
APARTMENTOV**
v meste a na okoli
TORONTO
OBRATTE SA NA BRATA
MICHAEL J. VLCKO
REALTOR
TELEPHONE : 267-1211

YAROSLAV HUEBER
(Dr. Jur.) LL.B.
Tel.: EMpire 8-5536
Ste 215
NOTAR A ADVOKAT
57 Queen Street West, Toronto 1